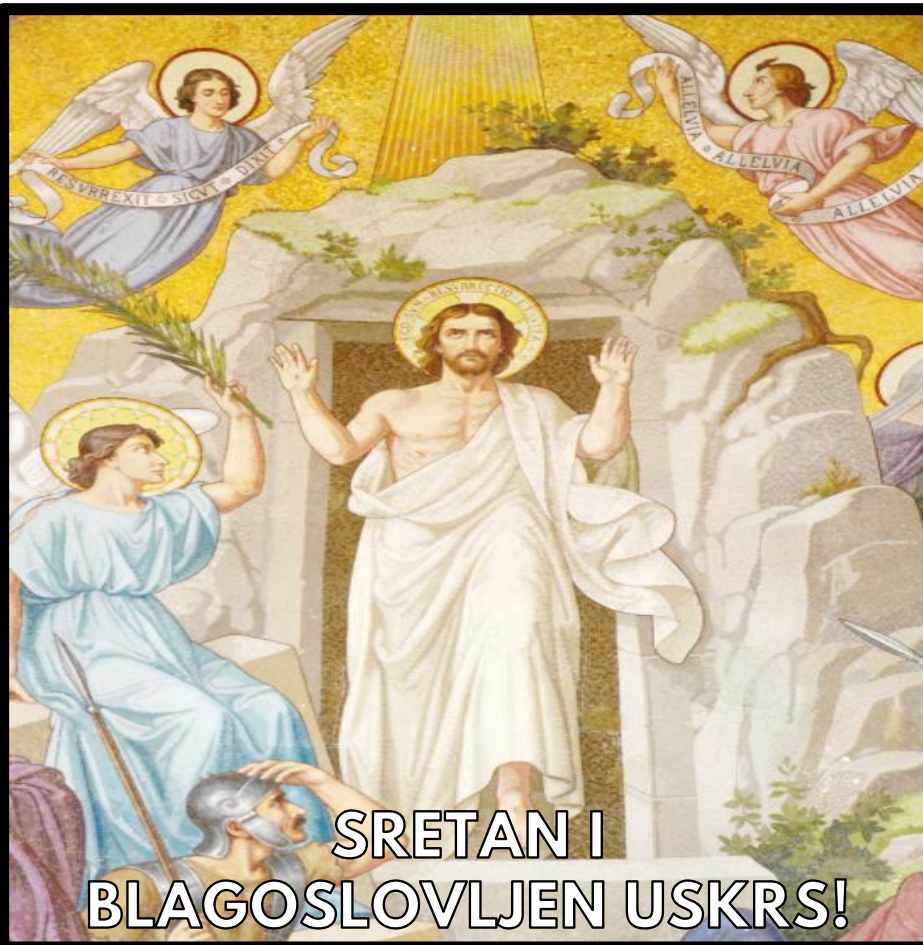

MARIJINO UZNESENJE

List Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije –
Stenjevec

Br. 3 (97), travanj 2022.

SRETAN I
BLAGOSLOVLJEN USKRS!

USKRSNA ČESTITKA

„ Nije li gorjelo srce u nama, dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma ?" (Lk 24,32)

Poput dvojice učenika iz Emausa i naše se životno putovanje odvija u strahu i nesigurnosti zbog suvremenih zbivanja. No, uslijed svih naših briga i nevolja, hrabri nas otajstvo muke, smrti i uskrsnuća našeg Spasitelja i Otkupitelja Isusa Krista.

Mi smo uvijek puni pouzdanja u Gospodina i pogled svoj upravljamo k Uskrsnome koji je svojom mukom, križem i smrću, a posebno svojim uskrsnućem, donio svijetu svoj mir, svoju ljubav i svoj život. Taj neizrecivi dar Krista Uskrsloga može jedini promijeniti čovjekovo srce i dušu, kao i sve stvoreno, te donijeti novo proljeće Nade i Života.

On nam se svaki dan daje prepoznati u euharistijskom lomljenju Riječi i Kruha; u onima s kojima živimo i u svakom čovjeku koji nas treba.

Svima vama neka je RADOSTAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS sa željom da sve nas na putovima naših Emausa ohrabruje Isusova blizina i Njegova uskrsna pobjeda.

vlč. Vjekoslav Meštrić, župnik
vlč. Marko Dominić, župni vikar
vlč. Berislav Vrljić, trajni đakon
Sestre Služavke Malog Isusa:
s. Leopolda i s. Imakulata

EVANĐELE

NEDJELJA USKRSNUĆA GOSPODINOVA, 17. travnja 2022.

EVANĐELJE: Iv 20, 1-9

Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: »Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.«

Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu. Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. Jer oni još ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih. Riječ Gospodnja.

NEDJELJA BOŽJEG MILOSRĐA, 24. travnja 2022.

EVANĐELJE: Iv 20, 19-31

Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: »Mir vama!« To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: »Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.« To rekavši, dahne u njih i kaže im: »Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.«

Ali Toma zvani Bliznac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: »Vidjeli smo Gospodina!« On im odvrati: »Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.«

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: »Mir vama!« Zatim će Tomi: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran, nego vjeran.« Odgovori mu Toma: »Gospodin moj i Bog moj!« Reče mu Isus: »Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!«

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu. Riječ Gospodnja.

CVJETNICA

Cvjetnica se još naziva i Nedjelja Muke Gospodnje te je istovremeno i uvod u Veliki tjedan. Slavi se u nedjelju prije Uskrsa. Crkva se spominje Isusova trijumfalnog ulaska u Jeruzalem u dane prije Pashe, opisanog u sva četiri Evanđelja (Marko 11:1-11, Matej 21:1-11, Luka 19:28-44 i Ivan 12:12-19), ali i njegove muke koja je slijedila nakon toga. Kad je ulazio u Jeruzalem, narod je dočekaio Isusa mašući palminim i maslinovim grančicama i rasprostirući svoje haljine putem kojim je išao jašući na magarcu. U spomen na taj svečani ulazak u Jeruzalem, liturgija počinje procesijom s blagoslovljenim palminim, maslinovim

ili drugim zelenim grančicama. Običaj je poslije mise nositi te grančice u svoje domove da bi nas podsjećale kako je Isus svojom mukom, smrću i uskrsnućem stekao život s Bogom, život u milosti. Cvjetnica je blagdan pun unutarnjih napetosti i oscilacija; s njom počinje i vrijeme Isusove Muke.

Cvjetnica je također paradoks Isusova života. Najprije smo čuli Židove kako dočekuju svojega kralja i viču: „Hosana sinu Davidovu“, a onda slušamo izvještaj muke Gospodnje i taj isti narod, koji viče: „Raspni ga! Raspni!“ Cvjetnica svojim sadržajem započinje veliku temu Isusove muke, smrti i uskrsnuća, koja se naziva „Vazmeno otajstvo“.

Misno evanđelje opis je Isusove muke. Isusove riječi pjeva svećenik, a ostale uloge, već prema tekstu, pjevači, odnosno zbor. Običaj je da se grančice ponesu kući i stave za križ na zidu, a dio odnese u staju i polja. Liturgijskim sadržajem, Cvjetnica snažno izražava bit tzv. Vazmenog misterija: kroz muku, smrt i poniženje Krist dolazi do života, pobjede i ulazi u svoju slavu.

Staro je ime ove nedjelje u rimskoj liturgiji 4. i 5. stoljeća bilo Dominica de passione Domini, odnosno Nedjelja Muke Gospodnje, jer uvodi u tajnu Velikog petka. Kasnije joj je ime Dominica in palmis, tj. Nedjelja cvjetnica. Do naših dana sačuvala su se ova oba naziva i spojila su se u jedan: Dominica in palmis de passione Domini – Nedjelja cvjetnica Muke Gospodnje.

PAPINA PORUKA ZA VELIKI TJEDAN

»Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo,
u svoje ćemo vrijeme žeti! Dakle, dok imamo vremena,
činimo dobro svima« (Gal 6,9-10a)

Draga braćo i sestre!

Korizma je prikladno vrijeme za osobnu obnovu i obnovu zajednice koja nas vodi do Pashe Isusa Krista umrloga i uskrsloga. Za korizmeni hod 2022. godine bit će nam od koristi razmišljati o poticaju svetoga Pavla Galaćanima: »Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti! Dakle, dok imamo vremena (kairós), činimo dobro svima« (Gal 6,9-10a).

1. SIJANJE I ŽETVA

U ovom odlomku Apostol doziva u pamet sliku sijanja i žetve, tako drage Isusu (usp. Mt 13). Sveti Pavao nam govori o kairósu: milosnom vremenu za sijanje dobra u pogledu buduće žetve. Što je to »bogodano vrijeme« za nas? To je zasigurno korizma, ali je to i cijeli ovozemaljski život, koji je korizma na neki način slika. [1] U našem životu prečesto prevladavaju pohlepa i oholost, želja za posjedovanjem, gomilanjem i trošenjem, kao što pokazuje primjer bezumna čovjeka iz evanđeoske prispodobе, koji je svoj život držao sigurnim i sretnim zbog obilja žita u žitnici (usp. Lk 12,16-21). Korizma nas poziva na obraćenje, na promjenu mentaliteta, tako da se istinu i ljepotu života ne traži toliko u posjedovanju koliko u darivanju, ne toliko u gomilanju koliko u sijanju dobra i dijeljenju.

Sijač je prije svega sâm Bog, koji velikodušno »nastavlja sijati sjeme dobra u svijetu« (enc. Fratelli tutti, 54). Pozvani smo u korizmi odgovoriti na Božji dar prihvaćajući njegovu »živu... i djelotvornu« Riječ (Heb 4,12). Ustrajno slušanje Božje riječi razvija spremnost da

budemo poučljivi njegovu djelovanju (usp. Jak 1,21) koje naš život čini plodnim. To u nama budi radost, ali i više od toga, to je poziv da budemo »Božji suradnici« (1 Kor 3,9) i da mudro koristimo sadašnje vrijeme (usp. Ef 5,16) kako bismo i mi sijali čineći dobro. Taj poziv da sijemo dobro ne treba promatrati kao neki teret, nego kao milost kojom Stvoritelj želi da aktivno sudjelujemo u njegovoj plodnoj velikodušnosti.

A žetva? Ne sije li se zato da žanjemo? Naravno! Tijesnu povezanost između sijanja i žetve potvrđuje isti sveti Pavao kad kaže: »Tko sije oskudno, oskudno će i žeti; a tko sije obilato, obilato će i žeti« (2 Kor 9,6). Ali o kojem urodu je riječ? Prvi plod posijana dobra nalazimo u sebi samima i u našim svakodnevnim odnosima, pa i u najmanjim dobrim djelima. U Bogu nijedan čin ljubavi, ma kako malen bio, i nijedan »velikodušan napor« neće biti uzaludan (usp. apost. pob. Evangelii gaudium, 279). Kao što se stablo poznaje po plodovima (usp. Mt 7,16.20), tako život pun dobrih djela širi oko sebe svjetlo (usp. Mt 5,14-16) i donosi Kristov miris u svijet (usp. 2 Kor 2,15). Služiti Bogu, slobodni od grijeha, donosi plodove posvećenja za spasenje svih (usp. Rim 6,22).

Možemo, zapravo, vidjeti tek mali dio ploda onoga što sijemo jer, prema evanđeoskom izričaju, »jedan sije a drugi žanje« (Iv 4,37). Upravo sijući za dobro drugih, sudjelujemo u Božjoj velikodušnosti: »potvrda je velike plemenitosti pokretati procese čije će plodove drugi ubirati, polažući nadu u skrivenu snagu sjemena dobrote koje sijemo« (enc. Fratelli tutti, 196). Sijanje dobra za druge oslobađa nas uskih logika osobne koristi, daje našem djelovanju širinu besplatnosti i tako nas smješta u divan obzor Božjih dobrohotnih planova.

Božja riječ širi i podiže naš pogled: najavljuje nam da je istinska žetva ona eshatološka, ona posljednjega dana, koji ne pozna zalaza. Zreli plod našega života i naših djelovanja jest »plod za vječni život« (Iv 4,36), koji će biti naše »blago... na nebesima« (Lk 12,33; 18,22). Sâm Isus koristi sliku sjemena koje umire u zemlji i donosi plod kako bi izrazio otajstvo svoje smrti i uskrsnuća (usp. Iv 12,24), a i sveti Pavao je rabi kad govori o uskrsnuću našega tijela: »Tako i uskrsnuće mrtvih: sije se u raspadljivosti, uskršava u neraspadljivosti; sije se u sramoti, uskršava u slavi; sije se u slabosti, uskršava u snazi; sije se tijelo naravno, uskršava tijelo duhovno. Ako ima tijelo naravno, ima i duhovno« (1 Kor 15,42-44). Ta nada je veliko svjetlo koje Krist uskrsli donosi u svijet: »Ako se samo u ovom životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi. Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!« (1 Kor 15,19-20), kako bi oni koji su intimno sjedinjeni s njim u ljubavi, »po sličnosti smrti njegovoj« (Rim 6,5), bili pridruženi njegovu uskrsnuću na život vječni (usp. Iv 5,29): »Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega« (Mt 13,43).

2. »NEKA NAM NE DOZLOGRDI ČINITI DOBRO«

Kristovo uskrsnuće oživljava zemaljske nade »velikom nadom« vječnoga života i unosi već u sadašnje vrijeme klicu spasenja (usp. BENEDIKT XVI., Enc. Spe salvi, 3; 7). Suočeni s gorkim razočaranjem zbog mnogih neispunjenih snova i nadanja, suočeni s obeshrabrenošću zbog siromaštva naših sredstava, u napasti smo da se zatvorimo u svoj

individualistički egoizam i sklonimo se u ravnodušnost prema patnji drugih. Doista, i najbolji resursi su ograničeni: »Mladići se more i malakšu, iznemogli, momci posrću« (Iz 40,30). Ali Bog »umornome snagu vraća, jača nemoćnoga. [...] Onima što se u Gospodina uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se« (Iz 40,29.31). Korizma nas poziva da vjera naša i nada budu u Gospodinu (usp. 1 Pt 1,21), jer samo pogleda uprta u Isusa Krista uskrsloga (usp. Heb 12,2) možemo prihvatiti Apostolov poticaj: »Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro« (Gal 6,9).

Neka nam ne dozlogrdi moliti. Isus je učio da treba »svagda moliti i nikada ne sustati« (Lk 18,1). Potrebna nam je molitva jer trebamo Boga. Samodostatnost je opasna iluzija. Ako je pandemija dala izravno se osvjedočiti u naše osobne i društvene krhkosti, neka nam ova korizma omogući da iskusimo utjehu koju daje vjera u Boga, bez koje se nećemo održati (usp. Iz 7,9). Nitko se ne spašava sâm, jer svi smo u istoj lađi usred oluja povijesti [2]; ali iznad svega nitko se ne spašava bez Boga, jer samo vazmeno otajstvo Isusa Krista daje pobjedu nad mračnim vodama smrti. Vjera nas ne oslobađa životnih muka i nevolja, nego nam omogućuje prolaziti kroz njih u Kristu, sjedinjeni s Bogom, u velikoj nadi koja ne razočarava i čiji je zalag ljubav koju je Bog izlio u naša srca po Duhu Svetomu (usp. Rim 5,1-5).

Neka nam ne dozlogrdi iskorjenjivati zlo iz našega života. Neka nam tjelesni post, na koji nas korizma poziva, osnaži duh za borbu protiv grijeha. Neka nam ne dozlogrdi tražiti oprostjenje u sakramentu pokore i pomirenja, svjesni da se Bog nikada ne umara opraštati. [3] Neka nam ne dozlogrdi boriti se protiv požude, te slabosti koja vodi do egoizma i svakoga drugoga zla, i koja je tijekom povijesti nalazila razne putove da sunovrati čovjeka u grijeh (usp. enc. Fratelli tutti, 166). Jedan od tih putova je opasnost ovisnosti o digitalnim medijima, koja osiromašuje međuljudske odnose. Korizma je pogodno vrijeme za suprotstavljanje tim opasnostima i njegovanje cjelovitije ljudske komunikacije (usp. Isto, 43) koja se sastoji od »stvarnih susreta« (Isto, 50), licem u lice.

Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro u djelatnoj ljubavi prema bližnjemu. U ovoj korizmi učimo se veselo darivati milostinju (usp. 2 Kor 9,7). Bog »koji pribavlja sjeme sijaču i kruh za jelo« (2 Kor 9,10), brine se za svakoga od nas, ne samo da bismo imali hranu koju ćemo jesti, nego i da bismo bili velikodušni u činjenju dobra drugima. Ako je istina da trebamo sijati sjeme dobrote tijekom cijeloga života, iskoristimo ovu korizmu posebno zato da iskažemo brigu svojim bližnjima, da budemo bližnji onoj braći i sestrama koji su ranjeni na svojem životnom putu (usp. Lk 10,25-37). Korizma je pogodan čas da se traži, a ne izbjegava, one koji su u potrebi; da se poziva sebi, a ne ignorira, one kojima treba netko da ih sasluša i lijepa riječ, te da se posjećuje, a ne napušta, one koji pate od samoće. Provedimo u djelo poziv da činimo dobro svima i odvojimo vrijeme za ljubav prema najmanjima i najranjivijima, napuštenima i prezrenima, diskriminiranim i marginaliziranim (usp. enc. Fratelli tutti, 193).

3. »AKO NE SUSTANEMO, U SVOJE ĆEMO VRIJEME ŽETI«

Korizma nam svake godine doziva u pamet da »dobro, jednako kao i ljubav, pravda i solidarnost, ne može se postići jednom zauvijek; mora ih se stjecati svaki dan iznova« (Isto, 11). Molimo, dakle, Boga za strpljivost ratara (usp. Jak 5,7) da ne posustanemo u činjenju dobra, korak po korak. Oni koji padnu, neka pruže ruku Ocu koji nas uvijek podiže. Oni koji su izgubljeni, prevareni zavodjenjem Zloga, neka se bez oklijevanja vrate Onomu koji je »velikodušan u praštanju« (Iz 55,7). U ovom vremenu obraćenja, pronalazeći potporu u Božjoj milosti i u zajedništvu Crkve, ne umarajmo se širiti dobro. Post priprema tlo, molitva ga navodnjava, a ljubav čini plodnim i bogatim. Imamo sigurnost vjere da »ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti« i da ćemo, darom ustrajnosti, zadobiti obećana dobra (usp. Heb 10,36) za vlastito spasenje i spasenje drugih (usp. 1 Tim 4,16). Provodeći u djelo bratsku ljubav prema svima, sjedinjeni smo s Kristom, koji je dao svoj život za nas (usp. 2 Kor 5,14-15), i uživamo predokus radosti Kraljevstva nebeskoga, kada će Bog biti »sve u svemu« (1 Kor 15,28).

Neka nam Djevica Marija, koja je u svome krilu nosila Spasitelja i koja pohranjivaše sve događaje i »prebiraše ih u svome srcu« (Lk 2,19), izmoli dar strpljivosti i bude nam blizu svojom majčinskom prisutnošću, da ovo vrijeme obraćenja donese plodove vječnoga spasenja.

Rim, Sveti Ivan Lateranski, 11. studenoga 2021. godine, spomendan svetoga Martina, biskupa

KAMEN

Stepinčeva katedrala darovala nam je "Kamen" s ranjenog svog pročelja, Stenjevcu kao znamen. Za Pastoralni centar vlč. Vjekoslav Meštrić ga donio, prečasnog nam župnika žar ljubavi u Duhu ponio.

17.4.2021.g. kamen je u naš Stenjevec došao, mnogo je dana ponosan na Katedrali prošao. Na dane potresa 22.03.2020. bit će podsjetnik, Bog nas je sačuvao i s Gospom zahvaljuje vjernik.

18.4.2021.g. u Stenjevcu blagoslovljen je ovaj kamen, i postao svima nama vremeniti znamen. Njemu i cijeloj priči divit će se svaki vjernik a posebno Gospe Stenjevečke hodočasnik.

PRVA PRIČEST I SVETA POTVRDA

SVETA PRIČEST

8. svibnja 2022.

09.30h - OŠ A.Kovačića: A, B, C, D

12.30h - OŠ A. Kovačića: E, F + OŠ D. Domjanić + OŠ T.Brezovački

15. svibnja 2022.

09.30h - OŠ Malešnica i OŠ D. Tadijanović

SVETA POTVRDA

22. svibnja 2022. u 11:00 sati

HVALOSPJEV USKRSNOJ SVIJEĆI

Vazmena liturgija svjetla i Hvalospjev svijeći postaju ispit savjesti za sve u Crkvi:

„Jesmo li doista svjesni da smo obasjani ili još uvijek tragamo za svjetlom?“

Nek usklikne sad nebesko mnoštvo Anđela, nek uskliknu službenici Božji i s pobjede tolikog Kralja neka jekne trublja spasenja! Nek se raduje i zemlja tolikim obasjana bljeskom i rasvijetljena sjajem vječnoga Kralja neka osjeti da je nestalo po čitavome svijetu mraka! Nek se veseli i Majka Crkva urešena bljeskom tolikoga svijetla i silnim poklicima naroda nek ova odjekne dvorana!

Uistinu je dostojno i pravedno nevidljivom Bogu Ocu svemogućem i Sinu njegovu jedinorođenomu Gospodinu našem Isusu Kristu svim zanosom srca i duše i službom svega glasa slavu pjevati. On je za nas vječnome Ocu Adamov dug isplatio i zadužnicu stare krivice izbrisao svetom krvlju.

Ovo su naime vazmeni blagdani u kojima se onaj pravi Jaganjac kolje, čijom se krvlju posveduju pragovi vjernika. Ovo je noć u kojoj si najprije učinio da naši oci, sinovi Izraelovi, izvedeni iz Egipta, More Crveno neovlaženim prijeđu stopama. Ovo je, dakle, noć koja je svjetlošću ognjenoga stupa rapršila tmine grijeha. Ovo je noć koja danas po svem svijetu one što u Krista vjeruju od tmina grijeha i od opačina svijeta otima, vraća milost, i pridružuje svetost. Ovo je noć u kojoj je Krist raskinuo okove smrti i kao pobjednik od mrtvih ustao.

O, divne li dobrote tvogjega milosrđa prema nama! O, nedokučiva li zanosa ljubavi: da roba otkupiš Sina si predao! O, zaista potrebna Adamova grijeha što Kristovom smrti bi uništen! O, sretne li krivice koja je zavrijedila takvoga i tolikog Otkupitelja imati! Svetost dakle ove noći goni zločine, pere krivice i nevinost vraća palima, a radost tužnima.

O, zaista blažene noći u kojoj se nebesko sa zemaljskim, božansko s ljudskim povezuje. U milosnoj, dakle, ovoj noći primi sveti Oče večernju žrtvu hvale. Od pčelinjeg rada noćas ti Crkva, po rukama službenika, kao blagdanski poklon pridonosi ovu svijeću. Molimo te, dakle, Gospodine, da ova svijeća posvećena na čast tvoga imena neoslabljena ostane, da razgoni tamu ove noći. I primljena na ugodni miris svijetlima nebeskim neka se pridruži! Plamen njezin jutarnja zatekla Danica! Danica, koja ne zna zalaza, a to je Krist Uskrsli, povratnik od mrtvih, koji svijetli svakom čovjeku te živi i kraljuje u vijek vjekova.

OBREDI VELIKOG TJEDNA

Proljeće je stiglo. Dani su sve duži, trava je prošarana divnim cvijećem, a i vrijeme, unatoč povremenim hladnim frontama, postaje sve toplije. Kratki i hladni zimski dani polako ostaju iza nas, a mi, baš kao i priroda, ulazimo u vrijeme buđenja, pupanja i ponovnog otkrivanja ljepote. No, osim buđenja prirode i povratka veselih boja na livade, kršćani znaju da prvi znaci proljeća znače i dolazak njihove najveće i najznačajnije svetkovine – Uskrsa. Tjedni koji su pred nama predstavljaju najveće otajstvo katoličke vjere. Teško je shvatiti misterij pobjede nad smrću, tjelesnog i duhovnog uskrsnuća, otajstvo Posljednje večere, misterij i dubinu Isusove muke. Međutim, sva ta teška teološka promišljanja svoj pravi oblik dobiju tek kad ih obasjamo svjetlom vjere. Upravo naša vjera treba nam biti putokaz u sljedećim danima, jer tek ćemo uz pomoć vjere u potpunosti moći shvatiti svu dubinu obreda Velikog tjedna.

MISA VEČERE GOSPODNE

Veliki četvrtak ujedno je i kraj korizme. Nakon dugih 40 dana pokore, obredima Velikog četvrtka polako ulazimo u istinsku bit i samu srž kršćanske vjere. Na ovaj dan spominjemo se Isusova ustanovljenja sakramenata euharistije, odnosno svete mise, te svećeničkoga reda. Upravo zato brojni župljani upravo tada svojim svećenicima čestitaju njihov dan.

Također, Posljednjom večerom sa svojim učenicima Isus je održao i prvu Svetu misu. Na toj večeri Isus je učenicima objasnio što će Mu se dogoditi i koja je Njegova uloga u povijesti čovječanstva. Podijelio je s njima kruh i vino, upravo kao što je s cjelokupnim čovječanstvom podijelio svoje tijelo i krv za spas sviju ljudi. Osim toga, Isus je na Posljednjoj večeri učenicima i oprao noge i pokazao tako primjerom što znači biti pravi i iskreni kršćanin. U spomen na to Pranje nogu, u brojnim župama diljem svijeta župnik dvanaestorici odabranih župljana pere noge. Time se želi pokazati važnost poniznosti, važnost jednostavnosti i važnost shvaćanja kako smo svi mi ljudi braća, kojima je potrebna očinska ljubav. Također, na kraju mise Velikog četvrtka svećenik prenosi posvećene hostije u posebno svetohranište te se glavni crkveni oltar „razodijeva“, odnosno s njega se miču oltarnik, svijeće i svi ostali ukrasi kako bi ostao gol. Goli oltar tako simbolizira golog Krista koji je bio sramotno svučen na Kalvariji.

SLUŽBA MUKE GOSPODNJE

Veliki petak jedini je dan u godini kada se ne služi Sveta misa. Na ovaj poseban i jedinstven petak u godini, u crkvama se održavaju obredi podijeljeni u tri dijela: Služba Riječi, Klanjanje križu i Sveta pričest. U Službi Riječi, središnje mjesto zauzima čitanje Muke Gospodnje. To je poseban i svečan trenutak kada se čitava Crkva prisjeća patnji koje je proživio Isus za spas cijelog čovječanstva. Nakon Muke, slijedi čitanje Sveopće molitve vjernika, u kojoj se cijela Crkva sjedinjuje u molitvi za potrebite. Poslije Sveopće

molitve, slijedi obred klanjanja križu, gdje svi vjernici prilaze tom simbolu kršćanske vjere te pred njim kleknu, odajući tako veliko poštovanje i osobnu zahvalnost za taj neizmjerni čin ljubavi koji je Isus učinio za sve nas. Nakon klanjanja križu, slijedi obred pričesti, a sve završava bez pjesme, kada vjernici u tišini napuštaju crkvu. Također, za sve vjernike tog je dana zapovijedan post i nemrs. Prema Crkvenom zakonu, postiti moraju svi vjernici od 18. do započete 60. godine života, dok je nemrs zapovijedan vjernicima u dobi iznad 14. godina.

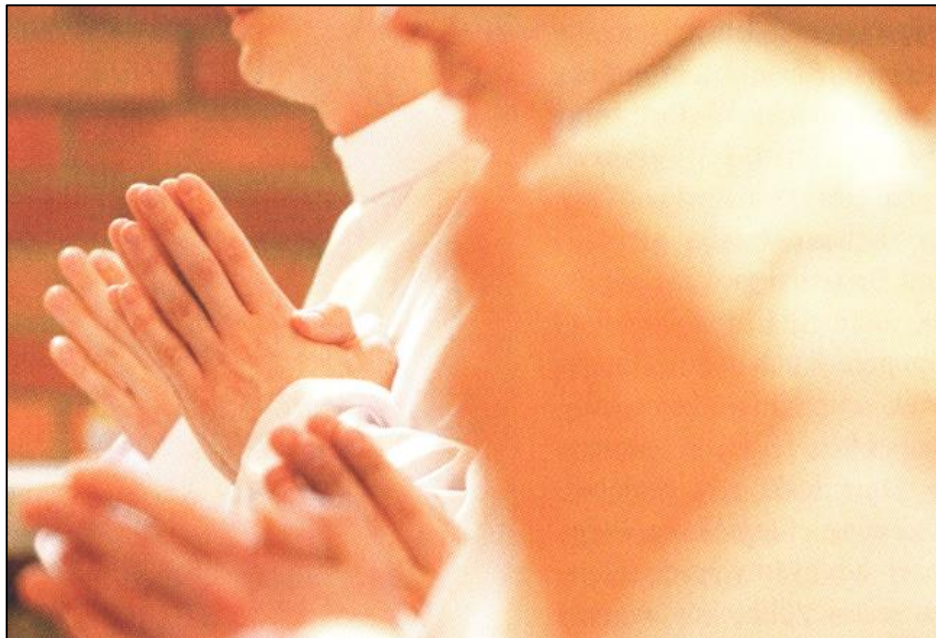
VAZMENO BDJENJE

Obredi Vazmenog bdjenja na Veliku subotu podijeljeni su na četiri dijela: Služba svjetla, Služba Riječi, Krsna služba i Euharistijska služba. Služba svjetla počinje blagoslovom vazmenog ognja, na kojem se poslije pali uskrsna svijeća. Uskrsna svijeća unosi se u potpuno mračnu crkvu, te se uz tri zaziva „Svjetlo Kristovo!“ rasvjetljuje cijela crkva. Vjernici svoje svijeće pale na uskrsnoj svijeći te se zatim svjetlost pronosi kroz cijelu crkvu. Nakon što je cijela crkva okupana svjetlošću,

slijedi svečani Hvalospjev uskrsnoj svijeći – jedan o najljepših liturgijskih tekstova. Zatim kreće Služba Riječi, da bi nakon toga došla i Krsna služba. U toj službi blagoslivlja se voda, a katekumeni se spremaju primiti sakrament Krštenja. Vazmeno bdjenje završava Euharistijskom službom, čime se zatvara krug, a kršćani proživljavaju vrhunac svoje vjere. Vazmenim bdjenjem postajemo svjesni otajstva Božje ljubavi te ojačani vjerom krećemo u novi život, kroz koji nas Isus prati s Duhom Svetim.

VELIKI ČETVRTAK – DAN SVEĆENIKA

KAKO MOLITI ZA SVEĆENIKE?

Individualna molitva: svakog dana moli za odabranog svećenika određenu molitvu i Kronicu Božjeg milosrđa. Nakon svećeničke smrti potrebno je nastaviti s molitvom za njega. Ako želiš, uz svakodnevnu molitvu prikazuj svoje poteškoće, postove i trpljenja. Možeš, također, jednom u tjednu Isusu prikazati i sat klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramentu i što češće, svetu Pričest na nakanu tog svećenika.

MOLITVA ZA SVEĆENIKA

Gospodine, daj nam svetih svećenika! Podupri ih u svetosti.

O, Božanski i Najveći Svećeniče, neka snaga Tvog milosrđa uvijek prati

(..... ime i prezime svećenika),

i neka ga brani od zasjeda đavolskih, kojima Zli neprestano prijete njegovoj duši.

Neka snaga Tvog milosrđa, o Gospodine, uništi i odagna sve što bi moglo umanjiti

svetost tog svećenika,

jer Ti sve možeš. Amen.

(Nakon molitve izmoliti još i Kronicu Božjeg milosrđa)

Kad je izgledalo da je po Pilatovoj nepravедnoj presudi i po mržnji i zavisti židovskih prvaka konačno svijetom zavladao nered, grijeh i smrt, Isus je zorom svoga uskrsnuća učinio posvemašnji preobražaj. Smrt je bila pobijedena, nepravda nadvladana, tamu Velikoga petka zamijenilo je vedro uskršno jutro.

„Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?“ (1 Kor 15,55)

Nikada više Napasnik, Rušitelj i Razgraditelj neće imati vlasti i moći nad Božjim službenicima. Nikada više Zlo neće moći imati zadnju riječ. Kristovim uskrsnućem, svako nasilje počinjeno nad čovjekom, pa i sama smrt pobjeđuju se snagom Kristovog uskrsnuća. I od tada ništa više nije kao prije: „Je li tko u Kristu, novi je stvor. Staro uminu, novo, gle, nasto“ (2 Kor 5,17). I ne samo čovjek. Ubrus koji je Krist stavio i savio napose na jedno mjesto označava posvemašnje spasenje. Krist sve dovodi u red. Od čovjeka pa sve do žive i nežive prirode, tako da se ono konačno spasenje ostvaruje na svemu stvorenju: „I stvorenje će se osloboditi robovanja pokvarenosti, da sudjeluje u slobodi i slavi djece Božje“ (Rim 8,21). Neće tada biti zavisti, mržnje, tjeskobe ili smrtnog straha. Nastupa novo nebo i nova zemlja: „Evo, sve činim novo“ (Otk 21,5). Ta su vremena Kristovim uskrsnućem već započela. Po krštenju Krist uskrsli već u nama djeluje snagom svoga Duha. Dao Bog da već danas budemo navjestitelji i svjedoci novine života u Kristu.

HUMANITARNA AKCIJA ZA POMOĆ UKRAJINI!

Novčani dar za pomoć Ukrajini možete darovati:

UPLATOM NA ŽIROMAČUN
HRVATSKOG CARITASA

- IBAN (PBZ): **HR0523400091100080340**
- svrha uplate: **žurne akcije u svijetu - Ukrajina**
- za uplate iz inozemstva **SWIFT (BIC) PBZGHR2X**

POZIVOM NA DONACIJSKI TELEFON
HRVATSKOG CARITASA

060 90 10

**(6,25 kn po pozivu,
PDV uključen)**

VELIKI TJEDAN – RASPORED BOGOSLUŽJA

VELIKI ČETVRTAK

Misa Večere Gospodnje: 18:30

VELIKI PETAK

Služba Muke Gospodnje: 18:30

VELIKA SUBOTA

Vazmeno bdjenje: 20 sati

(Crkva će biti otvorena od 9 do 17h za molitvu kod Božjeg groba)

USKRS

Svete mise: 6, 7:30, 9:30, 11, 12:30, 18:30

(Uskrsni blagoslov hrane bit će na kraju vazmenog bdjenja te na prve tri uskrsne mise)

USKRSNI PONEDJELJAK

Svete mise: 7:30 - 11 - 18:30

Listić izdaje: Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec

Stenjevec 9, 10090 Zagreb – Susedgrad

Tel. i faks: (01) 3732-729; mob: 098/469-166

E-mail: gospastenjevecka@inet.hr

Web: www.gospastenjevecka.hr

Župnik: preč. Vjekoslav Meštrić

Listić uređuju: Neven Škrlec, Petra Mikulić, Trpimir Stary, Ksenija Čičak

Lektor: Jelena Učović